

ע"פ 66275/06/16 - רינה איגרא נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 66275-06-16 איגרא נ' עיריית תל-אביב-יפו
תיק חיצוני: 03/16/0001509

בפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערכת רינה איגרא
נגד
משיבה עיריית תל-אביב-יפו

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 6.6.16, לפיה נדחתה בקשתה של המערערת לשפיטה באיחור.

להלן טענות המערער בקליפת אגוז:

1. דוח החניה נשוא הדיון לא נמסר למערערת בדוח רשום לאור סירובה לחתום על צד טלפון מבלי לראות על מה שחתמה.
2. המערערת ביקשה לראות את חתימתה על אישור המסירה, לאחר תשובת המעקב לפיה דבר הדואר דן נמסר ליעדו ביום 3.12.15, אולם עד הגשת הבקשה להישפט לא קיבלה את תשובת הדואר.
3. המערערת הגישה את בקשתה רק לאחר שקיבלה מהדואר העתק חתימתה על גבי אישור המסירה ולכן נדחתה בקשתה להישפט על ידי ביהמ"ש קמא.
4. לטענת המערערת חתימתה זויפה על ידי דואר ישראל ועל כך הגישה תלונה במשטרה.
5. החלטת ביהמ"ש קמא ניתנה מבלי שהתבקשה תגובת המערערת.

בית משפט קמא קבע כי המערערת לא עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ המפנה לסעיף

229(ה) לחסד"פ. בית משפט קמא ציין כי המערערת לא תמכה את טענותיה בראיה כלשהי ואילו המשיבה צרפה ראיות של ממש לתגובתה התומכות בטענותיה. אשר על כן, הניח בית משפט קמא כי דבר הדואר נמסר למערערת ביום 3.12.15 בעוד הבקשה להישפט הוגשה באיחור, רק ביום 22.5.16, ללא כל עילה לשפיטה באיחור.

כאמור, המערערת טענה כי דבר הדואר הרשום לא נמסר לידיה מאחר וסירבה לחתום על הצג האלקטרוני, ומאחר והמתינה לרשות הדואר שתמציא לה את העתק חתימתה על אישור המסירה, הגישה את בקשתה להישפט באיחור.

המשיבה בתגובתה ציינה כי בידיה מצוי אישור מסירה החתום בכתב ידה של המערערת ומכתב משירות הלקוחות של הדואר, לפיו נמסרו המסמכים למערערת בכתובתה ביום 3.12.15 ועל כן התנגדה המשיבה לבקשת המערערת לשפיטה באיחור.

אין מחלוקת כי הבקשה להישפט הוגשה על ידי המערערת באיחור.

המערערת טענה כי חתימתה על גבי אישור המסירה דנן זויפה על ידי עובדי הדואר אולם טענה זו, כפי שקבע גם ביהמ"ש קמא, לא נסמכה על ראיות כלשהן ומדובר בהאשמה סתמית לחלוטין.

לאור זאת, קבע ביהמ"ש קמא כדן, כי דבר הדואר נמסר לכאורה למערערת ביום 3.12.15 ובקשתה הוגשה לבית המשפט באיחור, ביום 22.5.16.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובנסיבות שפורטו לעיל, לא מצאתי כי נפלה טעות בשיקוליו או בהחלטתו של ביהמ"ש קמא.

יוער כי גם אם שלח הדואר הגיע לביתה של המערערת והיא סרבה לחתום כדבריה, מטעם זה או אחר, על אישור המסירה דהיינו, על הצג האלקטרוני, הרי שיש לראות בכך מסירה כדן.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, א' חשוון תשע"ז, 02 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.